

Špinavý ráno, studenej pokoj,
všechno co hrálo jsem po nocích propil.
Nahatej chlap hrál na pijáno,
sklenici prázdnou vínem znova dolil.
Na stole leží prstýnek snubní,
noviny co byli před rokem dnešní
Přikrytý popelem s vyhaslou cigaretou,
zmačkanej papír na kterým stálo:

Cítíš se sám nikdo ti nezůstal, vyhnal jsi všechny který jsi mi loval.

Já chci bejt volnej, chci bejt volnej,
muj život prosím vymazat, připsat do nálezu a strát.
Já chci bejt volnej, táto volnej,
prosím tě odpusť, jsem tvůj syn, utápím vše o čem jsi snil.

Na zemi, střepy štěstí, z rozbitých zrdcadel.
Aby ses na sebe táto dívat nemusel,
když jsi šel sám z nočních tahu, když jsi mámu bil,
kdy jsem schovával polštářem hlavu,
zatínal pesti bezmocí, ze všech sil.

Já chci bejt volnej, chci bejt volnej,
muj život prosím vymazat, připsat do nálezu a strát.
Já chci bejt volnej, táto volnej,
prosím tě odpusť, jsem tvůj syn, utápím vše o čem jsi snil.

Píšu ti dopis, že už jsem velkej
Že už se nebojím a odcházím
Že už mám dost, těch střízlivých slibu,
který se rozpouštěj jak kostky ledu.
Jak kostky ledu.